

τὰ ἔρη τῆς ἀρχαίας Φωκίδος 1), φονεύσας ὄσους καθ' ὁδὸν ἀπήντησεν Ἑλληνας, τοὺς ὁποίους ἐθεώρει αἰτίους τῶν παρόντων δεινῶν. Ὁ Μορωσίνης σπεύσας ταχέως κατέλαβε τὴν Κόρινθον κενὴν καὶ προέλαβε τὴν τελείαν πυρπόλησίν της. Οὕτω δ' ἐγένετο κύριος ὅλης τῆς Πελοποννήσου, πλὴν τῆς Μονεμβασίας ἣτις ἔμεινεν ἔτι εἰς χεῖρας τῶν Τούρκων.

Ἐπὶ τῇ ἀγγελίᾳ τοσούτων ἀλλεπαλλήλων νικῶν ἡ Ἐνετία πᾶσα ἐπλήσθη χαρᾶς ἀμέτρου καὶ μεγαλοφροσύνης· ἡ δὲ γερουσία ἔδειξε τῆς πρὸς τὸν νικητὴν εὐγνωμοσύνην της δι' ἀπονομῆς ἐξαιρέτων τιμῶν, ἰδίως τῆς ἐπωνυμίας τοῦ « Πελοποννησιακοῦ » καὶ ἔστησεν ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ μεγάλου συμβουλίου τὴν ὀρειχάλκινον προτομὴν αὐτοῦ μετὰ τῆς ἐπιγραφῆς :

FRANCESCO MAUROGENO
PELOPONNISIACO ADHUC VIVENTI
SENAITUS

Ὁ μισθὸς τοῦ Κενιγσμάρκου ἀνεβιδάσθη εἰς 24,000 δουκάτα· καὶ εἰς ὅλους τοὺς στρατιώτας ἐδόθη μισθὸς πρόσθετος ἑνὸς μηνός. Ἐν τοσούτῳ δ' ὁ πελοποννησιακὸς στρατός, συγκείμενος κατὰ μέγα μέρος ἐκ μισθωτῶν τῆς ἀρχοῦ (γερμανῶν ἐπὶ τὸ πλεῖστον) ἀνελίσκετο ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν τοῦ μεσημβρινῶ ἡλίου καὶ τοῦ ἐνσκήψαντος τύφου· ἵνα δὲ μὴ ἐξαφανισθῇ μένων ἀργός, ὁ Μορωσίνης συνέλαβε τὴν ἰδέαν τῆς διορύξεως τοῦ Ἰσθμοῦ ἐν Κορίνθῳ, ἐργασίας ὅθεν ἔμελλε νὰ προκύψῃ ἡ ἀπονήσωσις τῆς Πελοποννήσου· ταχέως ἔμωσ παρητήθη αὐτῆς περιορισθεὶς εἰς τὴν κατα-

1) Καντεμίρου ἱστορ. τοῦ ὀθωμαν. κράτους τόμ. γ'.

